

2. Квітка С.А. Перспективні напрямки цифрової трансформації публічного управління. Аспекти публічного управління, 2020. Вип. 8(4). С. 129-146.

3. Литвин Н.А. Діджиталізація як засіб підвищення відкритості, прозорості та ефективності діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо надання електронних послуг. Ірпінський юридичний часопис, 2020. Вип. 3. С. 69-75.

4. Саєнко О.С. Діджиталізація державного управління та інноваційні технології – найпотужніші інструменти подолання корупції. Урядовий портал [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/news/oleksandr-sayenko-didzhitalizaciyaderzhavnogo-upravlinnya-ta-innovacijotuzhnishi-instrumenti-podolannya-korupciyi>.

УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕКОВИМИ ВИКЛИКАМИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

**Філінов Д. О.,
ЗВО спеціальності «Публічне управління та адміністрування»,
Миколаївський національний аграрний університет**

Управління безпекою на місцевому рівні здійснюється в рамках чинних законів і організаційних правил та базується на чітких засадах, що забезпечують ефективну міжвідомчу та міжсекторальну координацію. Завдяки чіткому розподілу обов'язків і існуванню єдиної системи реагування місцеві органи можуть швидко ухвалювати рішення під час кризових ситуацій, наприклад, стихійних лих чи надзвичайних подій [2; 3].

Першим етапом у роботі з безпекою є визначення загроз. Це здійснюється шляхом аналізу кримінальної статистики, залучення громадської думки та експертизи серед мешканців громади та створення геопросторових карт, які показують вразливі точки. Такі дії дозволяють визначити, де існує підвищений

ризик природних загроз, наприклад, повеней або пожеж, а де загроз, пов'язаних з діяльністю людей, наприклад, місця з підвищеною кількістю ДТП або осередки конфліктів [1].

Оцінка ризиків проводиться за комбінованою методикою, яка включає як кількісні, так і якісні показники. До кількісних показників відносяться, наприклад, індекс криміногенної активності, частота надзвичайних ситуацій та обсяги завданих збитків. Якісні показники базуються на оцінках експертів щодо соціальних і екологічних загроз. На основі ідентифікованих загроз здійснюється кількісно-якісна оцінка ризиків, що включає визначення ймовірності події та масштабу потенційних збитків, а також формуються пріоритети реагування. Це дає змогу вибрати найефективніші заходи реагування та планування [1].

Реагування на загрози включає розробку локальних планів дій, впровадження показників SMART-KPI, які вимірюють час від виявлення загрози до початку дій, рівень усунення вразливостей і ефективність використання бюджетних коштів. Важливим є також тісне взаємодіяння з Національною поліцією, ДСНС, медичними службами та волонтерськими організаціями. Для швидкого реагування резервуються кошти в місцевому бюджеті на придбання техніки та проведення навчань для персоналу [2].

Моніторинг безпеки здійснюється через цифрові платформи «розумного міста», інтерактивні карти небезпек та систему «Єдине вікно безпеки». Це дозволяє в реальному часі бачити стан безпеки та оперативно змінювати стратегії реагування [3]. Регулярні внутрішні аудити та автоматизоване тестування вразливостей допомагають підвищити кіберзахист і постійно вдосконалювати процеси управління. Активна участь мешканців громади у навчальних тренінгах з надання першої домедичної допомоги, само- та взаємодопомоги формує культуру безпеки, що зменшує ризик паніки під час надзвичайних ситуацій [1]. Крім того, щороку проводиться сценарний аналіз і стрес-тестування критичних об'єктів інфраструктури, що дозволяє оцінити ефективність планів реагування і своєчасно вносити необхідні зміни.

Для довгострокового підвищення стійкості громад важливо організовувати професійний розвиток посадових осіб, волонтерів та активістів. Це здійснюється через системні семінари з кризового менеджменту, командної взаємодії та цифрових технологій безпеки. Накопичення знань і практичних навичок дозволяє місцевим органам управління бути більш адаптивними до нових викликів XXI століття і ефективніше реагувати на різні види загроз [3].

Ефективне управління безпековими викликами на місцевому рівні базується на чітких правових і організаційних засадах, які забезпечують скоординовану роботу органів місцевого самоврядування, правоохоронних і екстрених служб [4]. Визначення загроз, оцінка ризиків і формування пріоритетів дозволяють системно підходити до планування реагування на надзвичайні ситуації. Використання цифрових платформ, регулярний моніторинг, навчання персоналу та активна участь мешканців сприяють підвищенню оперативності, ефективності та стійкості громад у разі криз [5]. Системний професійний розвиток посадовців, волонтерів і активістів формує динамічні можливості місцевих структур до нових викликів XXI століття та сприяє інституціоналізації культури безпеки, формуючи культуру безпеки та мінімізуючи негативні наслідки надзвичайних подій.

Список використаних джерел

1. Інститут проблем управління. Безпека територіальних громад: аналітичні моделі. 2020. NSOU0000256. URL: <https://irbis-nbuv.gov.ua/OSUA/NSOU0000256>
2. Національна академія наук України. Управління безпековими ризиками в умовах децентралізації. 2021. NSOU0000797. URL: <https://irbis-nbuv.gov.ua/OSUA/NSOU0000797>
3. Реферативний запис. Оцінка ризиків на місцевому рівні: методичні підходи. 2022. REF-0000734318. URL: <https://irbis-nbuv.gov.ua/publ/REF-0000734318>
4. Atamanyuk I., Poltorak A., Sidenko Ie., Bartnicka E., Kondratenko Yu. Concept of express monitoring of the state's financial security. 22nd Industrial

Simulation Conference, ISC 2024. Valencia, 3 June 2024 - 5 June 2024. Pp. 24-29.
URL: <https://www.scopus.com/record/display.uri?eid=2-s2.0-85201267015&origin=resultslist>.

5. Poltorak A. S., Tyshchenko S.I., Khrystenko O. A., Ribachuk V.P., Kuzoma V.V. and Stamat V.M. Theoretical and praxeological approaches to monitoring the state of financial security of Ukraine. Economic and cyber security : collective monograph. 2023. Kharkiv: PC TECHNOLOGY CENTER, 2023. Pp. 123-159. DOI: <https://doi.org/10.15587/978-617-7319-98-5.ch5>.

*Науковий керівник: Полторак А. С.,
д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри менеджменту, бізнесу та
адміністрування, Миколаївський національний аграрний університет*

СТАТИСТИЧНІ ІНДИКАТОРИ ЯК ОСНОВА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

**Шевченко Т,
здобувач вищої освіти
Христенко О.,
доцент кафедри економіки підприємств
Миколаївський національний аграрний університет**

Статистика є ключовим інструментом у системі державного управління. Вона дозволяє об'єктивно оцінювати соціально-економічні процеси, виявляти проблеми, визначати потреби населення та формувати ефективну соціальну політику. Без достовірних статистичних даних ухвалення управлінських рішень ризикує бути неефективним та непродуманим.

Соціальна політика ґрунтується на систематичних спостереженнях, зборі та аналізі даних про стан суспільства.

Вимірювання соціальних проблем.

- рівень безробіття та зайнятості;
- показники бідності та нерівності;
- демографічні процеси;
- рівень освіти та охорони здоров'я.